

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2508/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Драгише Слијепчевића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Делић, адвокат из ..., против тужене „ББ“ АД ..., коју заступа Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 386/19 од 30.04.2019. године, у седници одржаној 18.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 386/19 од 30.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 386/19 од 30.04.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 982/18 од 20.12.2018. године, усвојен је тужбени захтев тужиље и утврђена ништавост одредби уговора о динарским готовинским кредитима, ближе означеним у изреци, закљученим између парничних странака, које се односе на трошкове обраде кредитног захтева и пуштања кредита у коришћење, а тужена је обавезана да тужиљи исплати износе ближе означене у изреци са припадајућом законском затезном каматом од доспелости до исплате. Тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 77.120,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 386/19 од 30.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда, док је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Тужилца је дала одговор на ревизију и тражила трошкове на име састава одговора на ревизију од стране адвоката.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Наиме, разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађени су са правним ставом овог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године. Из наведено разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни као редовна.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости одредбе уговора и исплате од укупно 41.500,00 динара, поднета је 08.06.2018. године. У тужби је означена вредност предмета спора на износ од 41.500,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору који се односи на утврђење ништавости уговора и исплату новчаног износа, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

Захтев тужилце за накнаду трошкова на име састава одговора на ревизију од стране адвоката је одбијен на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним за вођење ове парнице.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић